

katarzyna zarzycka // teatr/ reżyseria/ performans

portfolio

Biografia

Jestem reżyserką, autorką własnych tekstów scenicznych i performerką.

Urodziłam się i wychowałam w Krakowie. Studia licencjackie ukończyłam z wyróżnieniem na Uniwersytecie Harvarda, zdobywając dyplom kierunków Theater, Dance and Media i Comparative Literature, z językami polskim i hiszpańskim. Podczas studiów otrzymałam stypendium David Rockefeller Center for Latin American Studies na prowadzenie badań terenowych w Chile i Peru, dotyczących narracji politycznych i wpływu pamięci zbiorowej na sceniczne przedstawienie historii w obu krajach. Następnie, dzięki stypendium Weatherhead Center for International Affairs, napisałam i wystawiłam spektakl dyplomowy pod kierunkiem dr Debry Levine i Tani Bruguery, który poruszał kwestie post-pamięci w Polsce i Chile.

Doświadczenie dramaturgiczne zdobywałam podczas staży w American Repertory Theater, Cambridge i The New Rep Theater, Watertown. Podczas pandemii wróciłam do Polski i pracowałam jako stażystka produkcji, a następnie jako menadżerka mediów społecznościowych w Komunie Warszawa. Przez pewien czas współtworzyłam kolektyw Teatr Demo, ucząc się horyzontalnej współpracy i Porozumienia Bez Przemocy.

Obecnie studiuje na ArtEZ University of the Arts (Arnhem, Holandia), na kierunku Performance Practices, który skupia się na temacie ciała w performansie. Tryb studiów low-residency pozwala mi przebywać w Polsce i rozwijać moją praktykę podczas rezydencji artystycznych. Tworzę performanse i krótkie spektakle teatralne oparte na doświadczeniach i zasłyszanych historiach, zestawiając je z już istniejącą literaturą i dokumentami archiwalnymi.

08/2024

Mompox, Taller El Boga

Historias del Laberinto

Spektakl był wynikiem miesięcznych badań nad oficjalnie upamiętnioną historią miasta i “małymi historiami” jego mieszkańców. Skupiając się na wspomnieniach codziennych miejsc i doświadczeniach zmysłowych, publiczność podążała za nicią rozwieszoną w labiryncie ulic, ogrodów i dziedzińców Mompox, szlakiem historii, które opowiedziano mi podczas mojej rezydencji. Od okna do placu, cmentarza i muralu, po nitce, mieszkańcy i uczestnicy prowadzonych przeze mnie warsztatów teatralnych dzieli się swoimi wspomnieniami i historiami miejsca, które odczuwaliśmy wszystkimi zmysłami, dowodząc, że jego historia żyje w naszych ciałach.

Spektakl współtworzony ze społecznością Santa Cruz de Mompox. Zdjęcia: Estefania Saenz

04/2024

Toffia, 33 Officina Creativa

Incanto

Badając, w jaki sposób pamięć ciała aktywuje się w kontakcie z przestrzenią fizyczną, w performansie łączyłam współistniejące historie miejsca rezydencji: XIII-wiecznego kościoła, starego ratusza i obecnej przestrzeni teatralnej - wyrażając je poprzez żywe ciało artystki, której doświadczenie teatru wyrasta z mistycyzmu religii. W przestrzeni tej rozpostarłam półprzeźroczystą tkaninę, która łączyła rekwizyty katolickiej mszy z rekwizytami sceny teatralnej. Wizualnie dzieląc przestrzeń teatralną, obrazowała moją osobistą historię przekształcenia rytuału religii w rytuał teatru.

Performans stworzony w ramach programu AIR 33 Officina Creativa. Zdjęcia: archiwum prywatne

05/2023

Theater, Dance and Media, Harvard College

a story from a room with a window overlooking
a cemetery

Oparty na badaniach nad międzypokoleniową transmisją pamięci, a także polityką pamięci w Polsce i Chile, semi-autobiograficzny spektakl łączy fakty i fikcję, historię znaną z podręczników i historie zasłyszane od dziadków i rodziców. Skonstruowana jako oprowadzanie po przestrzeni muzealnej, która w każdej chwili zmienić się może w salę lekcyjną lub wiejski cmentarz, sztuka skłania do refleksji nad autorytetem źródeł historycznych, jak i autorytetem rodzinnych wspomnień.

Scenariusz i reżyseria Katarzyna Zarzycka z fragmentami „La pequeña historia de Chile” Marco Antonio de la Parra i „Między nami dobrze jest” Doroty Masłowskiej. Zdjęcia: Primo Lagaso Goldberg

03/2022

Cambridge, Harvard-Radcliffe Dramatic Club

Disonia

Inspirowana udziałem w Strajku Kobiet w 2020 roku, adaptacja teatralna sztuki „Dysonia” Agaty Dyczko (w tłumaczeniu własnym) jest głosem wołającym o cielesną autonomię i solidarność. Spektakl oparty na biografii Sydonii von Borke, szlachcianki ściętej za czary na XVII-wiecznym Pomorzu został opowiedziany, wykrzyczany i wytańczony przez chór aktorek i aktora. Z kobiecym ciałem, poranionym i bezgłowym, ale ciągle obecnym na scenie, wykorzystywał polifonię jako formę oporu.

Na podstawie sztuki „Dysonia” Agaty Dyczko. Reżyseria: Katarzyna Zarzycka. Zdjęcia: Sidonie Brown

“Otwieramy się!”

Jako Krakowianka, która pierwszą fascynację sceną przeżyła w Teatrze Starym, tworząc spektakle długo czerpałam z tradycji polskiego teatru postdramatycznego, zanurzonego w kulturze słowa i zabawy językiem. Doświadczenie to ukształtowało moje wczesne podejście do sztuki i właśnie to tekst przez długi czas stanowił dla mnie punkt wyjścia. Od zawsze interesowała mnie postpamięć i pamięć ciała, pobudzana przez fizyczne miejsce - temat, który badam poprzez pisanstwo bazujące na metodologii psychogeografii i autoentografii. Mimo to, od pewnego czasu otwieram się na eksperymenty performatywne, w których tekstem jest tylko ciało. Dużą inspirację stanowi dla mnie teatr i performans latynoamerykański. W swoim podejściu do skomplikowanej i nieraz tragicznej historii tamtejszych społeczeństw wykorzystują one tradycję oralną i fizyczną obecność na scenie tych, którzy przemoc pamiętają ciałem. Łączy je wspólny język - nie narodowy, ale uniwersalny język ciała. Wchodząc w dialog z praktykami scenicznymi i wizualnymi artystów z tego regionu, w ramach moich badań artystycznych (ang. artistic research) skupiam się obecnie na doświadczeniu strachu zapisanego w pamięci ciała.

“Trespass” jest wynikiem próby odejścia od tekstu i skupienia się na historii, którą opowiada ciało przez swoją materialność i kruchość. Performans powstał podczas modułu “Bodies in Dissent” jako cielesna i ruchowa eksploracja obiektu, który jest zarówno symbolem, jak i fizycznym sprawcą strachu i przemocy - drutu kolczastego. W spotkaniu z ciałem, jego żyłki i kolce ranią skórę, pozostawiając blizny, które przypominają o doświadczonym bólu. Pracując z tym materiałem, za każdym razem czuję bijącą od niego grozę, jak gdyby skupiał on w sobie cały strach tych, którzy stoją po jego dwóch stronach. Temat “Otwieramy się!” jest dla mnie po części personalną odpowiedzią na potrzebę otwarcia się na nowe praktyki performatywne, jak i symbolicznym komentarzem do możliwości otwarcia się na ciało, które samo w sobie jest wystarczającym tekstem scenicznym. Ciało ma swoją historię i pamięć, ale przede wszystkim ma głos wyrażany poprzez odruchy, zmysły, głos, który usłyszeć może każde inne ciało, które doświadczyło kiedyś fizycznego bólu czy zranienia. Dlatego w moim performansie stawiam ciało i kaleczący je materiał w tej samej przestrzeni co publiczność. Uważam, że w świecie podziałów i granic, nie tylko tych z drutu kolczastego, uniwersalny głos ciała powinien być słyszany i doświadczany z bliska.

Wybrane projekty teatralne

Historias del Laberinto - reżyseria, współudział w performansie
Sierpień 2024, Taller El Boga (Mompox, COL)

East Eats, or A Modern Culinary Horror - scenariusz, reżyseria
Czerwiec 2024, Home of Performance Practices (Arnhem, NL)

Incanto - koncepcja, performans
Kwiecień 2024, 33 Officina Creativa (Toffia, IT)

tresspass - koncepcja, performans
Styczeń 2024, Home of Performance Practices (Arnhem, NL)

a story from a room with a window overlooking a cemetery - scenariusz, reżyseria, aktorka
Maj 2023, Theater, Dance and Media (Cambridge, MA, USA)

Marriage of Maid, reż. Stevie Walker-Webb - aktorka
Maj 2022, Theater, Dance and Media (Cambridge, MA, USA)

Disonia - reżyseria, tłumaczenie
Marzec 2022, Harvard-Radcliffe Dramatic Club (Cambridge, MA, USA)

Nie-winność/Guilt-lessness [nieukończzone z powodu pandemii COVID] - kokreacja
Listopad-Luty 2020, Kolektyw TEATR DEMO (Warszawa, PL)

Kontakt

Strona internetowa: katarzynazarzycka.com

Adres email: katarzynazarzycka22@gmail.com

Telefon: 795 487 078

Świadoma odpowiedzialności prawnej oświadczam, że moje portfolio zostało przygotowane przeze mnie samodzielnie i nie zawiera treści uzyskanych w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa w szczególności ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Oświadczam także, że mam pełne prawa autorskie do utworów wchodzących w skład portfolio.

Katarzyna Zarzycka, Kraków 24.08.2024